

Οι δρόμοι της ανάγκης

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Μονοπατάκια λιθόστρωτα
που στο βάδισμα στράτες γίνονται.
Σοκάκια ασήμαντα
που στο δίκιο ξανοίγονται λεωφόροι.
Περάσματα που καλιγώνονται
από την χρεία της επιβίωσης.
Είναι οι δρόμοι της ανάγκης
που απ' την ελπίδα μας πυρπολούνται

κι απ' την οργή μας σιτίζονται.

Τόσο πέρα, όσο φτάνουν τα μάτια
μακριά στο χείλος των οριζόντων
ροδίζει ένα μέλλον αλλόκοτο,
πορφυρό, μέχρι και ματωμένο.
Είν' το ανέφικτο που σμιλεύεται
κάθε στιγμή, κάθε μια ιδρωμένη στιγμή,
απ' των φτωχών την ανειρήνευτη πάλη.
Οι ασίγαστοι τίμιοι αγώνες τους είναι
που ξεχειλώνουν το φως της αυγής
ώσπου να λαμπαδιάσει τον κόσμο...

27 Αυγούστου '20